

§ 9.

Opstaar der paa en Landejendom, i et Mejeri, en Handel eller et Hus, hvorfra der sælges eller leveres Mælk, nogen Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, kan Politiet efter Epidemilægens Anmodning paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse er fjærnet, ikke maa udleveres Mælk, Vælle eller andre Mejeriprodukter fra bemeldte Ejendom m. v. Al Levering af Mælk til denne fra andre Ejendomme kan ligeledes forbydes.

For det Tab, som paaføres ved de saaledes givne Paabud, ydes der samtlige vedkommende Erstatning.

§ 10.

Naar Sygdommen har vist sig i en Husstand, maa de til samme hørende skoleføgende Børn ikke benytte Skolen, før de medbringe Attest fra en Læge for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling. Dette finder ogsaa Anvendelse uden for offentlig Behandling paa Børn, der høre til en Husstand, i hvilken der har vist sig Difteritis, Krup, Mæslinger eller Skarlagensfeber. Forekommer en af de nævnte Sygdomme eller en Sygdom, der er taget under offentlig Behandling, i en Lærers Husstand, vil han have at afholde sig fra Skoleundervisningen, indtil han erholder Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte.

§ 11.

I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan Politiet efter Epidemilægens Anmodning paabyde Lukning af Skoler (offentlige eller private) og forbyde Afholdelsen af offentlige Forlystelser og andre Sammenkomster (Dans, Bryllupsgilder o. desl.) ved hvilke mange Personer samles i samme Rum. Ligeledes kunne Ligfølger forbydes. Indberetning om den saaledes truffne Foranstaltning, der bliver at bekendtgøre paa sædvanlig Maade, sker snarest muligt til vedkommende overordnede Myndighed.

II.

§ 12.

Under den offentlige Behandling af en Sygdom i Genhold til denne Lov tilkommer der Epidemilægen, for saa vidt der ikke ved Overtagelsen af Behandlingen er truffet anden særlig Aftale med vedkommende Myndighed, vederlag efter Reglerne i Lov om den Betaling, der tilkommer Læger paa Færøerne for deres Forretninger, af 2den Januar 1872.

Hviskus tilkommer der for de Rejser, han som saadan foretager til Opfyldelse af de ham ifølge denne Lov paahvilende Pligter, foruden fri Befordring 10 Kr. pr. Dag.

§ 13.

Det offentlige afholder, foruden de i § 12 omhandlede Vederlag, alle de Udgifter, som flyde af Foranstaltninger i Medfør af denne Lov eller af de Paabud, som gives i Genhold til denne Lovs Bestemmelser samt, uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, de Udgifter, som flyde af den Lægebehandling ved Epidemilæge og Sygepleje samt Forsyning med Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af en Sygdom, undtagen for saa vidt dette ydes i Hjemmet til Personer, der efter den kommunale Styrelses Skøn ikke kunne anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.